

El temps dels voluntaris

L'actriu Clara Lago reflexiona sobre els projectes que treballen ?per les persones, els animals i el medi ambient?

L'actriu Clara Lago | Alma, la xarxa social social

Per a Clara Lago, el voluntariat és sinònim de felicitat i benestar. L'actriu dona suport als projectes que treballen ?per les persones, els animals i el medi ambient? des de la Fundació Ochotumbao, i ens parla de la importància de que una gran fundació com ?la Caixa? fomenti el voluntariat entre els seus treballadors a través de la xarxa de Voluntaris de ?la Caixa?

(http://obrasociallacaixa.org/ca/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=) .

Ho explica a Alma, la xarxa social social

(https://miradesambanima.org/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=) , una nova manera de parlar de la realitat social.

Amb actitud i optimisme. Des de la diversitat. I a partir de les històries de l'Obra Social ?la Caixa?

(https://obrasociallacaixa.org/ca/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=) . Alma vol ser també un punt de trobada de les infinites realitats socials del nostre món.

[noindex]

Som en l'era de la immediatesa. Una era en la qual ens fixem més en el nostre nas que en les persones que ens envolten. Vivim en tal moment d'estrès i frenesí que fins i tot al metro o al taxi no deixem de mirar el mòbil, perquè hem d'aprofitar cada segon per fer set coses alhora. En una societat així, el temps és el que més costa de donar. I també el regal més preuat.

En aquesta societat on sembla que les hores mai no arriben per fer-ho tot, la tasca dels voluntaris és fonamental. De fet, crec que invertir una tarda del teu temps lliure a fer companyia a algú que ho necessita és tan o més transcendent que el donatiu que puguis aportar a una ONG. Perquè aquest temps compartit dona vida i energia a qui ho rep.

En aquest sentit, és increïblement positiu que una gran fundació com és l'Obra Social ?la Caixa?

(http://obrasociallacaixa.org/ca/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=) fomenti el voluntariat entre els seus empleats a través de la xarxa de Voluntaris de ?la Caixa?. Com que té capacitat d'arribar a tanta gent, és clau tot el que fa per potenciar i rescatar valors com la solidaritat, l'empatia i la germanor; valors que tant necessitem i que, en aquest món tan boig, de vegades sembla que estem perdent.

"Tothom té dret a viure aventures"

Aquests voluntaris fan possible activitats tan boniques com Aviació adaptada (https://aviacioadaptada.cat/?utm_source=naciodigital&utm_medium=acuerdoredaccional&utm_campaign=alma&utm_content=&utm_term=), gràcies a la qual col·lectius amb discapacitat o gent gran amb mobilitat reduïda poden viure aventures com volar en avioneta. Perquè així com hi ha iniciatives que s'ocupen de la supervivència, cal que n'hi hagi d'altres que s'ocupin del gaudi: passar-ho bé ha de formar part de la vida i tenir una discapacitat no hauria de ser un impediment per fer realitat un petit somni com aquest.

El projecte Aviació Adaptada. Foto: Alma, la xarxa social social

Vull pensar que els qui pretenem aportar llum som majoria. Sempre dic que la solidaritat és una cosa que tots tenim a dins, encara que l'empatia no sempre se'ns desperti al mateix moment o per les mateixes causes. Hi ha qui fa un viatge que li canvia la manera de veure el món, hi ha qui descobreix per casualitat un documental que l'anima a passar a l'acció o, en ocasions, és una persona que et trobes qui et fa obrir els ulls.

En el meu cas, aquesta persona va ser Dani Rovira (<https://twitter.com/danirovira?lang=es>) . Ell feia temps que actuava a l'espectacle benèfic *Improviados* a Màlaga (<https://www.ochotumbao.org/causa/improviados-quieres-ayudar-conmigo-malaga/>) . I jo vaig veure en aquesta iniciativa la manera de canalitzar aquesta inquietud solidària que sempre havia intuït dins meu, però que no havia sabut aprofitar. Amb el temps, van sorgir oportunitats per fer la funció en altres ciutats i tots dos teníem clar que volíem continuar donant el que recaptàvem a causes socials. Així va ser com vam crear Ochotumbao (<https://www.ochotumbao.org/>) , una fundació en la qual col·laborem amb diverses associacions i projectes dedicats al medi ambient, els animals i les persones.

"La solidaritat t'omple d'una manera que molt poques coses et donen"

On hi ha persones passant-ho malament, gairebé sempre hi ha gent que ho dona tot per ajudar-les a millorar la seva situació. Veure i comprovar això en primera persona et fa tornar a confiar en el gènere humà. Quan vam anar a Bangladesh juntament amb Save The Children per visibilitzar la crisi humanitària del camp de refugiats rohingya (<https://www.savethechildren.es/donacion-ong/rohingya-clara-lago-y-dani-rovira>) -una ètnia musulmana que va ser obligada a fugir del seu país d'origen-, eren les mateixes víctimes del genocidi les que et feien recuperar l'esperança. Jo pensava que em trobaria amb el lloc més trist del planeta i va resultar ser tot el contrari. Era un poble ple de llum que em va fer replantejar moltes coses: si ells, que havien viscut experiències terribles, eren capaços de transmetre aquella energia positiva, potser era cert que la llum en l'ésser humà encara existia?

El projecte Aviació Adaptada. Foto: Alma, la xarxa social social

Si alguna cosa m'ha ensenyat el fet de conèixer i involucrar-me en projectes de voluntariat és que la solidaritat t'omple d'una manera que molt poques coses et donen. És un espai que no es pot omplir amb amics ni familiars, i molt menys amb béns materials. Els éssers humans som animals socials. Ara sembla que podem viure durant anys en un mateix edifici sense conèixer el nom dels veïns. Però el fet de regalar part del teu temps i de la teva vida a un desconegut, sense esperar-ne res a canvi, et reconnecta amb un sentit de comunitat que t'omple de benestar i de felicitat; sobretot quan veus que això et costa ben poc i et suma molt.